کارشناسان به «فرهیختگان» می‌گویند

فرمول اصلاح نظام رفاهی به نفع فقرا

مهدی عبداللهی
دبیرگروه اقتصاد

یکی از چالش‌های اصلی پیش روی دولت چهاردهم بسته نظام رفاهی و تامین اجتماعی است. از یک طرف ما شاهد تشدید کسری بودجه صندوق‌های بازنشستگی هستیم، به‌طوری‌که در سال ۱۴۰۳ دولت حدود ۲۵۰ هزار میلیارد تومان از بودجه عمومی را صرف کمک به این صندوق‌ها کرده است. از طرف دیگر به ادعان بسیاری از کارشناسان حوزه رفاهی و تامین اجتماعی و اقتصاد دانان، هزینه‌های جنگی‌گری هم که دولت در قالب یارانه انرژی، یارانه‌های بیمه‌ای، رفاهی و انواع اقسام یارانه‌های معیشتی ارزی و ریالی به مردم پرداخت می‌کند، به گروه‌های فقرا هدف برخورد نمی‌کند و گروه‌های پردرآمدتر بهره بیشتری از آن می‌برند. در همین خصوص «فرهیختگان» در گفت‌وگو با اسماعیل گرجی‌پور و رضا منوچهری‌راد، دو کارشناس حوزه رفاه و تامین اجتماعی به آسیب‌شناسی این حوزه پرداخته است. در گفت‌وگوی نخست تاکید دارند آنچه در این گفت‌وگو مطرح می‌شود، اجماع نظرات کارشناسان و کسانی است که سال‌ها در حوزه رفاه و تامین اجتماعی فعالیت کرده‌اند.

جناب منوچهری‌راد بفرمایید که وضعیت کنونی نظام تامین اجتماعی کشور را چطور ارزیابی می‌کنید؟

گرجی‌پور: نظام تامین اجتماعی کشور باتوجه به پیشینه تاریخی که دارد، که آغاز آن به قبل از دوران مشروطیت و شکل‌گیری آن به نحله‌های فکری در کشور و همچنین شکل‌گیری نهادهای مختلف این حوزه برمی‌گردد، همواره با یک مسأله‌ای مواجه‌بوده که پاسخش درحقیقت به‌نیاز همه‌ما می‌گشته و درحال‌حاضر هم با ظهور پدیده‌ای به‌نام کرونا این مسأله بیشتر خودش را نشان داد و آن این است که چه نظام‌هایی می‌توانند در مقابل شوک‌های اقتصادی که دامنه وسیعی دارند، مقاومت بیشتری داشته باشند و از آسیب‌پذیری کمتری برخوردار باشند. در این‌جا نظام تامین اجتماعی ما با چالش‌های جدی روبه‌رو است و در این‌میان بخش‌های مختلف یکی از آنها همین بخش‌های بیمه‌ای است که به‌نوعی با آن مواجه هستیم. در بخش‌های بیمه‌ای، ما با دو نوع بیمه‌ای مواجه هستیم که